

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 12/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2001 predbežne prerokoval podnet M. F., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. D., DrSc., B., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach vedených pod sp. zn. 4 SŽ 24/00 a 5 SŽ 172/99 a takto

r o z h o d o l :

Podnet M. F., s. r. o., B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

M. F., s. r. o., B., (ďalej len „spoločnosť“), namietla porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaniach vo veciach vedených pod sp. zn. 4 SŽ 24/00 a 5 SŽ 172/99.

K porušeniu uvedeného základného práva malo dôjsť tak, že najvyšší súd rozhodol v označených veciach v správnom súdnictve 25. októbra 2000 a právny zástupca spoločnosti dostal písomné vyhotovenie oboch rozhodnutí až 12. januára 2001, t. j. po uplynutí lehoty uvedenej v § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorá je tridsať dní na odoslanie rozhodnutia od jeho vyhlásenia.

II.

Ústavný súd z obsahu podnetu, ako aj príloh k nemu zistil, že konania vo veciach najvyššieho súdu sp. zn. 4 SŽ 24/00 a 5 SŽ 172/99 právoplatne skončili 12. januára 2001, kedy došlo k doručeniu rozhodnutí v týchto konaniach. Záver o právoplatnom skončení týchto konaní plynie z toho, že proti týmto rozhodnutiam najvyššieho súdu v správnom súdnictve nie je prípustný riadny opravný prostriedok. Preto v súlade s § 159 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP sú tieto rozhodnutia právoplatné už doručením.

Podnet spoločnosti došiel na ústavný súd 29. januára 2001 a spoločnosť žiadala vysloviť porušenie práv za obdobie od 25. novembra 2000 do 10. januára 2001.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu v odôvodnení podnetu treba tvrdiť a preukazovať to, či sa ochrana ústavnosti uplatnila v čase, keď k porušeniu uvedeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase trvalo. Ak sa ochrana ústavnosti uplatnila v inom čase, zásadne to odôvodňuje záver o zjavnej neopodstatnenosti podnetu (I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00).

Z dátumu právoplatnosti rozsudkov, pri vyhotovovaní a doručovaní ktorých malo dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a k porušeniu čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu vo veciach vedených pod sp. zn. 4 SŽ 24/00 a 5 SŽ 172/99, a z dátumu doručenia podnetu spoločnosti na ústavný súd možno urobiť jednoznačný záver, že v čase doručenia podnetu už bolo tvrdené

porušovanie práv spoločnosti skončené (netrvalo) v dôsledku právoplatného rozhodnutia oboch vecí vrátane doručenia súdnych rozhodnutí.

Na základe tohto záveru ústavný súd podnet podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov odmietol ako zjavne neopodstatnený (II. ÚS 32/00).